

Mijn verklaring is een aanklacht.

Een aanklacht tegen minister Grapperhaus en premier Rutte. Een aanklacht tegen het politiekorps. Een aanklacht tegen de Staat der Nederlanden.

Een aanklacht wegens minachting van democratisch tot stand gekomen wetten.

Toen ik mijn eigen verklaring teruglas dacht ik: "is dit niet te hoogdravend? Wie ben ik om een aanklacht tegen ministers en de Staat der Nederlanden uit te spreken?"

Mijn vrouw gaf mij het antwoord: "jij bent een Nederlands staatsburger. Een staatsburger die ervoor gekozen heeft democratisch tot stand gekomen wetten en grondrechten te handhaven en verdedigen, omdat je gelooft in die wetten en grondrechten".

Ze heeft gelijk, en dus spreek ik hier mijn aanklacht uit:

Ik klaag de Staat der Nederlanden en het politiekorps aan omdat ze rechten en grondrechten van talloze burgers negeren en afbreken door het opbreken van demonstraties en toepassing van redeloos geweld.

Ik klaag hen aan omdat zij daar het politiekorps en alle mensen die daar deel van uit maken dwingen mee te werken aan het negeren van wetten en grondrechten, in het bijzonder de politiewet en het recht op demonstreren.

Ik klaag hen aan wegens mishandeling en poging tot doodslag van weerloze ouderen, jongeren en alles daar tussenin. Voor het schenden van hun rechten door hen onwettig op te sluiten en hen vervolgens zonder aanklacht heen te zenden.

De Staat zet aan tot het plegen van strafbare feiten. In de wet heet dat uitlokking. Dat betekent dat de uitlokker, de Staat, strafbaar is, maar ook de uitgelokte, de agent. De agent heeft hier dus geen enkel verschoningsrecht en kan zich niet beroepen op het feit dat hij opdracht heeft gekregen tot het plegen van het feit. Wanneer een agent buitenproportioneel geweld gebruikt en zich wil verschonen met als reden dat hij opdracht heeft gekregen voor dit geweld pleit hem dat niet vrij.

De Staat als opdrachtgever (dus uitlokker) is ook strafbaar. De minister die het korps aanstuurt en deze opdrachten geeft of het geweld toelaat zonder in te grijpen pleegt een ambtsmisdrijf. Een ambtsmisdrijf is het misbruiken van het gezag dat een minister uit hoofde van zijn functie heeft.

Waarom komen het rechterlijk gezag en de advocatenwereld niet in opstand tegen de Staat? Waarom moet ik als agent bij uw commissie mijn hart luchten en een aanklacht uitspreken? Waarom kan ik dat niet openlijk doen?

Het trieste antwoord is dat ik anders de veiligheid van mijzelf en, belangrijker nog, van mijn vrouw en kinderen in gevaar breng.

Nederland is geen veilig land wanneer je je uitspreekt tegen de overheid en de misdaden die de overheid pleegt. Sinds de coronacrisis is dat helderder dan ooit geworden en pleegt de overheid haar misdaden steeds openlijker.

Als Nederlands staatsburger, als mens, als echtgenoot en als vader van twee zoons voel ik mij verplicht en genoodzaakt deze aanklacht uit te spreken.

April 2021

Ik spreek mijn aanklacht nu nog anoniem uit maar zal mijn volledige medewerking verlenen wanneer de commissie mij en mijn collega's een veilige mogelijkheid biedt mijn naam bekend te maken.

*Deze verklaring is op schrift gesteld aan de hand van het mondelinge verhoor. Omdat gebruik is gemaakt van transcriptiesoftware kan er sprake zijn van taal- en/of spellingfouten, waarvoor onze excuses